

Ezen példák világosan mutatják, mily különbség van a fa, a kő és vas között e tekintetben is. A fenti adagok a legvastagabb vaslemezek szétzúzására is elegendők lettek volna. Mutatják végre azt is, hogy a farobbantás csakis a fa hasadékonyságánál fogva lehetséges, és hogy ennél fogva a feszítő erőnek a központból kell kiindulnia.

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1881. évi decemberhó 18-án Budapesten tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.)

A közgyűlés kezdődik délelőtt 10 órakor Tisza Lajos ő excja elnökle alatt.

Jelenvoltak: elnök Tisza Lajos ő excja. Első alelnök Bedő Albert.

Adriányi Antal, m. k. erdész, rendes tag.

Balás Vincze, m. k. főerdész, alapító tag.

Balogh Kálmán, m. k. közalap. erdőgyakornok, rendes tag.

Belházy Emil, m. k. főerdőfelügyelő, alapító tag.

Bohn Gyula, földbirtokos, rendes tag.

Borszéky Soma, m. kir. földm. ministeri titkár, alapító tag.

Bossányi László, földbirtokos, az orsz. m. gazdasági egyesület képviselője.

Csik Imre, m. k. erdőakadémiai tanársegéd, alapító tag.

Csupor István, m. k. közal. erdőgyakornok, alapító tag.

Déván Róbert, m. k. főerdész, alapító tag.

Dietz Sándor, tud. egy. tanársegéd, rendes tag.

Dorner Ede, az orsz. m. gazd. egyesület képv.

Eleőd Jósa, üveggyáros, alapító tag.

Ercsényi Ödön, m. k. erdészjelölt, alapító tag.

Farkas Pál, erdőmester, rendes tag.

Fekete Lajos, m. k. erdőtanácsos, alapító tag.

Fikker Béla, m. k. erdőmester, alapító tag.

Funták Sándor, Debreczen sz. kir. város képviselője.

Gajdosik Virgil, m. k. közalap. erdőgyakornok, alapító tag.

Geisinger József, m. k. kezelőfőerdész, alapító tag.

Geszner Lajos, püsp. erdőgyakornok, alapító tag.

Ghyezy Emil, cs. kir. kamarás, alapító tag.

Gombossy Ferencz, m. k. főerdész, rendes tag.

Dr. Günther Antal. ügyvéd, rendes tag.

Gungl János, m. k. közal. főerdész, alapító tag.

Halácsy Kálmán, főerdész, alapító tag.

Hangay Géza, m. k. erdész, alapító tag.

Hantos János, m. k. erdőtanácsos, alapító tag.

Hammerl Ágost, m. k. közalap. erdőgyakornok, alapító tag.

Hanzély István, m. kir. közalap. erdőgyakornok, alapító tag.

Havas Sándor, nyug. államtitkár, rendes tag, Budapest főváros képviselője.

Ifj. Hoffmann Sándor, m. k. közal. erdőgyakornok, rendes tag.

Hómann Bálint, tisztartó, rendes tag.

Hóra József, m. k. közp. főerdész, alapító tag.

Horáček István, püsp. főerdész, rendes tag.

Horváth Sándor, egyesületi titkár, alapító tag.

Horváth Béla, m. k. erdész, alapító tag.

Illés Nándor, kir. főerdőtanácsos, alapító tag.

Jámbrich János, m. k. erdész, alapító tag.

Jóász Alajos, m. k. kez. főerdész, alapító tag.

Kabina János, kir. erdőfelügyelő, alapító tag.

Gr. Keglevich István, földbirtokos, az orsz. m. gazd. egyesület képviselője.

Kende Kanut, országgy. képv., alapító tag.

Klein János, m. k. közal. mérnök.

Klipunovszky Károly, m. kir. osztálytanácsos, alapító tag.

Korizmicz László, tiszteletbeli tag, az orsz. m. gazd. egyesület képviselője.

Kovács Albert, erdészeti bizottsági elnök, Szeged sz. kir. város képviselője.

Kovács Géza, m. k. közp. főerdész, alapító tag.

Kovácsi Mihály, m. k. kat. erdőbecslő, alapító tag.

Krivácsy Elek, kir. erdőfelügyelő, alapító tag.

Kugler Lajos, m. k. erdőtitkár, alapító tag.

Laukó Sándor, m. k. közal. erdőgyakornok, rendes tag.

Lónyay Gábor, alapító tag, az orsz. m. gazd. egyes. képviselője.

Miksó Imre, okl. gazdász, rendes tag.

Molitor Ágost, m. kir. kat. erdőbecslő felügyelő, rendes tag.

Molnár István, főerdész, rendes tag.

Nádlér Béla, végzett erdőakadémiai hallgató, alapító tag.

Nagy Károly, m. k. s. erdőrendező, rendes tag.

Ordódy Lajos, az orsz. m. gazd. egyes. képviselője.

Osterlamm Ármin, kir. erdőfelügyelő, alapító tag.

Báró Prónay Aurél, m. k. erdész, alapító tag.

Pálfy Alajos, püsp. erdőgyakornok, rendes tag.

Pálfy Ferencz, kir. tanácsos, Szeged sz. kir. város képviselője.

Prokopovitsch Lajos, városi erdőmester, alapító tag.

Raab Samu, m. k. kez. főerdész, alapító tag.

Roller Adolf, m. k. erdőmester, alapító tag.

Rónai Antal, m. k. főerdőtanácsos, alapító tag.

Rozinszky Béla, kir. alerdőfelügyelő, alapító tag.

Rutska Tivadar, kir. főerdőfelügyelő, alapító tag.

Sághy Kálmán, kir. alerdőfelügyelő, alapító tag.

Scheint Adolf, m. k. erdőigazgató, alapító tag.

Scholcz Rezső, m. k. erdőigazgató, alapító tag.

Schröder György, végzett erdőakadémiai hallgató, alapító tag.

Steinmann József, m. k. kat. erdőbecslő, rendes tag.

Sugár Károly, m. k. főerdész, alapító tag.

Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő, alapító tag.

Székely Mihály, m. k. főerdőmester, alapító tag.

Tavi Gusztáv, m. k. erdőgyakornok, alapító tag.

Tisza László, földbirtokos, alapító tag.

Törzs Kálmán, kir. alerdőfelügyelő, alapító tag.

Ujházy Dénes, m. k. közal. erdőmester, alapító tag.

Ujsághy Zsigmond, kat. erdőbecslési felügyelő, rendes tag.

Vadászffy Jenő, m. k. közal. faraktárgondnok, alapító tag.

Véssey Ferencz, kir. alerdőfelügyelő, alapító tag.

Vlkolinszky Jenő, m. k. közp. erdészjelölt, alapító tag.

I. Elnök: Van szerencsém a tisztelt közgyűlésnek bejelenteni, hogy mai közgyűlésünkre a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium részéről Bedő Albert országos főerdőmester és ministeri tanácsos, a vallás és közoktatási ministerium részéről Hoffmann Sándor közalapítványi főerdőtanácsos, Budapest főváros részéről Havas Sándor nyug. államtitkár és fővárosi bizottsági tag; Szeged sz. kir. város részéről Pálffy Ferencz polgármester és Kovács Albert erdészeti bizottsági elnök; Debreczen sz. kir. város részéről

Funták Sándor országgy. képviselő; végül az orsz. magy. gazd. egyesület részéről Korizmicz László, Lónyay Gábor, gróf Keglevich István, Bossányi László, Dorner Ede és Ordódy Lajos urak küldettek ki, kiket az egyesület nevében ezennel van szerencsém üdvözölni (Éljenzés), megjegyezvén, hogy az elősoroltak közül — miként most értesülök — Hoffmann Sándor főerdőtanácsos ur hivatalos kiküldetéséből nem érkezhetvén vissza, nem jelenhetett meg.

Tisztelt közgyűlés! (Következik az elnöki beszéd teljes szövegében. Lásd az „Erdészeti Lapok“ 1881. évfolyamának XII. füzetét.)

II. Horváth Sándor, titkár az egyesület működéséről és vagyoni állapotáról a következő jelentést terjeszti elő. (Következik a titkári jelentés. Lásd jelen füzet 29. lapján.)

Elnök: Méltóztattak a titkári jelentést hallani és a mult közgyűlés óta történekről tudomást szerezni. Ha valakinek az előadottakra nézve esetleg valami megjegyzése volna, kérem azt előterjeszteni. Részemről ugy vettem észre, hogy a titkári jelentésnek azon pontjait, melyekre nézve a közgyűlés határozata szükséges, elfogadni méltóztatnak. (Helyeslés.)

Ennél fogva határozatilag kimondhatom, hogy a titkári jelentés helyeslőleg tudomásul vétetett. (Helyeslés.)

III. Elnök: A tárgysorozat második pontja szerint most az igazgató-választmány tagjainak megválasztása következne; időnyerés szempontjából azonban célszerűnek találnám, ha megelőzőleg áttérnénk a tárgysorozat harmadik pontjára s egyidejűleg intézkednénk az 1880-ik évi számadások és az 1882-ik évi költségvetés megvizsgálása iránt is. A számadások és költségvetés ugyanis szokás szerint egy három tagu bizottságnak adatnak ki. E bizottság, ha most megválasztatik,

azon idő alatt, míg a szavazatok beadatnak és összeszámítatnak, el fog járhatni hivatásában s jelentését a vizsgálatról talán még a jelen ülés folyama alatt betérjesztheti. (Helyeslés.)

Ha méltóztatnak ebbe beleegyezni, akkor a bizottság tagjaiul bátor vagyok Fekete Lajos, erdőtanácsos, Belházy Emil, főerdőfelügyelő és Prokopovitsch Lajos, erdőmester urakat ajánlani. (Helyeslés.) A bizottságot tehát felkérem, legyen szives a számadásokat és a költségeloirányzatot átvenni és a következő időt felhasználva, a jelentést lehetőleg még az ülés folyama alatt előterjeszteni.

Visszatérve a tárgysorozat második pontjára, a szavazatszedeo bizottság tagjaiul Illés Nándor, főerdőtanácsos, Halácsy Kálmán, főerdész és Balás Vincze, főerdész urakat bátorodom javaslatba hozni. (Helyeslés.) Méltóztassanak a beadandó szavazatokat átvenni és összeszámítani. Ezen időre az ülést felfüggesztem.

(Három negyedórai szünet után.)

IV. Elnök: Addig is, míg a két kiküldött bizottság bevégzi teendőjét, méltóztassanak beleegyezni, hogy időnyerés czéljából a tárgysorozat negyedik pontjára térjünk át.

E pont értelmében intézkednünk kell a jövő évi közgyűlés helyének megválasztása iránt. Ha mások részéről erre vonatkozó indítvány nem tétetnék, a titkár urat fogom kérni a választmány javaslatának előterjesztésére.

Horváth Sándor, titkár: Mint méltóztatnak emlékezni, mult évi közgyűlésünk az igazgató-választmányt bizta volt meg azzal, hogy a folyó évi közgyűlés helyére nézve intézkedjék. Midőn az igazgató-választmány e felhatalmazás folytán a kérdést tárgyalás alá vette, vidéki városaink közül első sorban M.-Szigetre gondolt s már a folyó évi közgyűlés helyül ezt szándékozott kitűzni. Minthogy azonban az államerdők kezelésének ujja szervezése ép azon időben vitetett

keresztül, midőn e terv foganatosítása esetében közgyűlésünket megtartani kellett volna, választmányunk tartva attól, hogy államszolgálatban álló tagtársaink ezen körülmény által a megjelenésben gátolva lehetnének, szándékának kivitelét a folyó évről elhalasztotta s jelen közgyűlésünket Budapestre tüzte ki. Elhatározta azonban, hogy ezen alkalommal az 1882. évi közgyűlés helyéül M.-Szigetet fogja javaslatba hozni.

Midőn az igazgató-választmány ezen határozatát a t. közgyűlésnek tudomására hozom, van szerencsém egyuttal bemutatni M.-Sziget város közönségének egy erre vonatkozó átíratát, melyben ép ily tárgyú meghívást intéz egyesületünkhöz. Az átírat így hangzik:

„Tekintetes Országos Erdészeti Egyesület! Értésünkre esett, hogy az országos erdészeti egyesület évenkénti közgyűléseit más és más vidékekre teszi át, kirándulásai alkalmával az erdészet nagyfontosságú nemzetgazdászati ügyének előmozdításán buzgón fáradozván.“

„Máramaros-Sziget város képviselő testülete áthatva e nagyérdékű országos ügy fontosságától s tekintve, hogy Máramarosmegye nagy mértékben bővelkedik oly erdőségekben, melyek az erdészet országos kérdéseinek megoldásánál kiváló figyelmet érdemelnek, örömmel ragadja meg az alkalmat, tisztelettel felkérni az országos erdészeti egyesületet, hogy az 1882. évben közgyűlését Máramaros-Szigeten megtartani méltóztassék.“ (Éljenzés.)

E meghívás kiegészítéséül van szerencsém végül megemlíteni, hogy a máramarosi nagy kiterjedésű s megszemlélni valókban igen gazdag kincstári erdőbirtokok igazgatójának nagyságos Bikkal Nándor erdőigazgató urnak titkári hivatalunkhoz intézett nyilatkozata szerint a megyében lévő erdészeti szakközönség és a nagyobb erdőbirtokosok is öröm-

mel vennék, ha egyesületünk közgyűlését a jövő évben ott tartaná meg.

Elnök: Méltóztatnak ennél fogva elfogadni, hogy a jövő évi közgyűlés helyéül M.-Sziget jelöltessék ki? (Elfogadjuk!)

A választmány javastata tehát elfogadtatott.

V. Elnök: Most következik a tárgysorozat 5-ik pontja: „Indítványok a jövő évi közgyűlés tanácskozási tárgyaira nézve. A mennyiben ily indítvány nem volna, legcélszerűbbnek tartanám, ha a kérdések előkészítésével és megállapításával az igazgató választmány bizatnék meg, mert erre nézve most valóban korán volna talán véglegesen határozni. (Helyeslés.)

A jövő évi közgyűlésen tárgyalandó kérdések megállapításával e szerint az igazgató választmány bizatik meg.

VI. Elnök: Ezzel áttérhetünk a tárgysorozat 6-ik pontjára, mely így szól: „Indítványok az egyesület céljainak előmozdítására általában“. Alapszabályaink értelmében ilyen általános indítványok csak akkor vehetők tárgyalás alá, ha a titkári hivatalnak a közgyűlést megelőző napon írásban bejelentnek. Kérem tehát a titkár urat, erre nézve nyilatkozni.

Horváth Sándor titkár: A megelőző napig Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő ur nyújtott be egy indítványt, melyet hosszabb indokolás kíséretében maga szándékozik előadni. Ezen kívül az igazgató választmánynak is lesz egy indítványa.

Szabó Adolf: A csekélyebb kiterjedésű községi erdők felújítása és a kopár területek egy részének beerdősítése érdekében kívánok indítványt terjeszteni a tisztelt közgyűlés elé; megjegyzem azonban, hogy mindaz, a mit a községi erdőkről elmondani fogok, vonatkozik egyuttal a volt urbéresek részére erdőilletőség fejében kihasított erdőterületekre is.

A ki hazánk erdős vidékeit gyakrabban látogatja, a községek közelében, a völgyek kezdetén legtöbbször oly erdőket

talál, melyek a pusztulásnak kétségtelen jeleit viselik magukon; s ha ily alkalommal a szemlélő a nélkül, hogy a tulajdonosra nézve tájékozással bírna, azt mondja, hogy ezen pusztulásnak indult, hajdan szép erdők községek tulajdonát képezik, tiz eset közül kilencszer bizonyára nem csalódik. Nem azt akarom ez által állítani, hogy a többi birtokosok erdeje mind rendben van. Van bizony másoknál is elég — sőt mondhatnám — a legtöbbször nagyon sok baj. De alig vonhatná valaki kétségbe, hogy a községi erdők vannak legrosszabb állapotban, s hogy ezeknek helyzete kiván első sorban orvoslást. Mert e csekélyebb kiterjedésű erdők ma már a legtöbb esetben annyira el vannak pusztítva, hogy természetes uton való felújulásukat remélni nem lehet. Ha pedig a mesterséges felújításra s az ezen felújítási mód sikerének feltételeire gondolunk, ha népünknek az erdő iránt táplált téves nézeteit és közigazgatásunknak gyöngye oldalait ismerjük, valóban csak aggodalommal nézhetünk azon jövő elébe, mely a községi erdőkre vár.

Az erdőt túlhasználni, tönkre tenni, ehhez mindenki ért, de azt ápolni, a mult idők hibáit helyrehozni, vagy a kiszarolt erdőjövedelemnek bármely csekély részét a jövő nemzedék érdekében a talajnak visszaadni, ez már oly áldozat, melyre a községi előljáróságokat, vagy a volt urbéreseket rábírni nehéz feladat lesz.

Még nagyobb, vagy legalább épen ily nagy akadályokra fogunk találni a kopár területek beerdősítésénél is. S ha ezeket a területeket, melyeket az erdőtörvény 165-dik szakasza a hegyomlások, hó- és kőgörgetegek megakadályozása czéljából, vagy a szélvizek és árvizek rombolásának és a futóhomok továbbterjedésének meggátlása végett minél előbb beerdősíteni rendel, szemle alá vesszük, szintén azon meggyőzővésre jutunk, hogy nagy részük községi tulajdont képez, s hogy ugy ezek-

nek, mint más kopár területeknek is a beerdősítése első sorban a községeknek kell, hogy érdekében feküdjék.

Mint az előbb említett községi erdők felujtásához, a kopár területek beerdősítéséhez is első sorban csemete-kertek, faiskolák szükségesek. Ilyeneket azonban a községek mások kezdeményezése nélkül nem készítenek; ezért meggyőződésem szerint a községi erdősítések ügyén ha segíteni akarunk, mindenek előtt csemetekertek telepítéséről kell gondoskodnunk. Ehez azonban rendes körülmények között sok költség, ügybuzgóság és oly ismeretek szükségesek, minőt községeinkben vajmi keveset találunk. Nézetem szerint tehát a czélt csak úgy lehetne elérni, ha az erdősítési célra szolgáló csemetekertek a községi népiskolák mellett létező faiskolákkal kapcsolatba hozatnának s azok mellett telepíttetnének meg.

Én mindenesetre meg vagyok győződve, hogy ha a tisztelt közgyűlés ily értelmű indítványomat elfogadja, s annak foganatosítása céljából illetékes helyen a szükséges lépéseket megteszi, az erdősítések ügyén jelentékenyen segítve lesz; a községeknek és volt urbéreseknél legalább mód lesz nyújtva arra, hogy az erdőtörvény ismert határozatainak megfelelhessenek.

Faiskolát a törvény értelmében minden népiskolának kell telepíteni és fentartani, ezekben tehát, ha elrendeltetik, erdei csemeték is nevelhetők lesznek. E faiskolák ugyan első sorban a gyümölcsfatenyésztés érdekében létesíttettek; kiterjesztésük azonban nem járna nagy nehézségekkel, sőt ellenkezőleg, tekintélyes tanügyi szakférfiak szerint, pedagógiai szempontból is kívánatos volna, hogy a községi faiskolákban a gyümölcsfákon kívül a termőhelyi és használati viszonyoknak megfelelő erdei fanemek is tenyésztessenek.

A községi faiskolák egy-két, sőt több ezer □ öltre kiterjednek; e területből pedig az erdei fanemek csemetéi számára

legtöbb esetben egytized rész is elégséges lesz, mert 40—100 □ ölnyi területen annyi csemete nevelhető, hogy a csekélyebb kiterjedésű erdők teljesen felujíthatók lesznek, sőt még a községi tulajdont képező kopár területeket is belehet erdősíteni.

Költség és munkaerő szaporításra e szerint a községi faiskolákban oly csekély mérvben lenne szükség, hogy az, szemben a nagy előnyökkel, alig jönne figyelembe, főleg miután remélnünk lehet, hogy a magas kormány is hajlandó lenne a szükséges magkészletet legalább a szegényebb községeknek ingyen vagy legalább is igen jutányos áron kiszolgáltatni.

Miután a községi népiskolák nagy része felekezeti s ez a körülmény indítványom fogantatását nehezíthetné, szükségesnek láttam a kir. tanfelügyelőkkel is közölni javaslatomat. Válaszuk, melyet kérdezősködéseimre adtak, általában kedvező. Így az abauj-tornamegyei tanfelügyelő egyebek után azt mondja, hogy az iskolák melletti kerteknek nem egyedül a gyümölcsfák tenyésztése a feladata, hanem az, hogy a környék összes hasznos és káros növényzetét magában foglalják és megismertessék a néppel. Erdei fanemeinknek tehát, mondja tovább, nem is szabad helyes berendezés mellett hiányozni a községi faiskolákból. Mihelyest kezemhez veszem a közigazgatási bizottság erre vonatkozó határozatát, így végzi hozzám intézett sorait, meg teszem a szükséges intézkedéseket, hogy javaslata tanterületemben érvényesíthessék.

Hasonlóan nyilatkozik a szepesmegyei tanfelügyelő, kijelentvén, hogy javaslatomat legjobb meggyőződésből és annyival is inkább pártolja, mert Szepesmegye északibb fekvésű vidékein, hol a talaj és éghajlat kedvezőtlenégei a gyümölcsfa tenyésztés elébe sok akadályt gördítenek, az erdei fák csemeteinek ápolása kell hogy a faiskolák hivatását képezze.

Én tisztelt közgyűlés, hiszem, hogy a közigazgatási bizottságok hozzá járulnak az e tárgyban teendő indítványhoz

s a szolgabiráknak kiadják a szükséges utasításokat; arról is megvagyok győződve, hogy a tanfelügyelőségek, méltányolva az indítvány nemzetgazdasági fontosságát, a tanítókat, iskolalátogatókat, sőt a községi előjárókat is minden alkalommal buzdítani fogják az e téren való tevékenységre. Mindamellett úgy hiszem, hogy törekvéseink az egyházi hatóságok támogatása nélkül nehezen vezethetnek sikerre. Ezért indítványomat a következő alakban bátorkodom a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni:

„Bizassék meg az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmánya, hogy az erdei fanemeknek az iskolai kertekben való tenyésztése és az itt nevelt csemetéknek a volt urbéresek birtokát képező s kisebb kiterjedésű községi erdők felújításához s végre a kopár területek beerdősítéséhez leendő ingyeneskiszolgáltatása iránt a szükséges lépéseket a nagyméltóságu vallás- és közoktatásügyi ministeriumnál tegye meg.

Elnök: Azt hiszem, hogy a t. közgyűlés ezen indítványt, mint határozottan gyakorlatit és ha a terv a kormány részéről kellő támogatásban részesítettik, mint az erdészet fejlesztésének egyik igen hathatós factorát, örömmel fogja üdvözölni. Azt ugyan nem lehet tagadni, hogy a gyümölcsfatenyésztés az, mely a faiskolák első feladatát képezi; együtt jár ezzel a gyermekek oktatása az oltásban és a gyümölcsfa nemesítés. Ezt azonban mi sem kívánánk háttérbe szorítani, ellenkezőleg erre nézve a tér ezután is szabad maradna. Mert én, a magam részéről legalább, azt a tapasztalást tettem, nem tudom, más is észlelte-e ugyanezt, hogy a legtöbb ily fáskertben egy negyed részt foglal el a gyümölcsfa, háromnegyed rész pedig burgonya vagy hasonló dolgok termesztésére használtatik. (Igaz. Ugy van!) Megvagyok tehát győződve, hogy ezen indítvány gyakorlatilag is keresztül vihető s ezért kívánatosnak is tartom, hogy minél előbb testté váljék. (Helyeslés.) Erre nézve magam is a legczélszerűbbnek tartanám, ha az

elnökség, illetőleg az igazgató választmány bizatnék meg azzal, hogy az indítvány kivitele czéljából a szükséges lépéseket megtegye. (Helyeslés.)

Az indítvány tehát ily értelemben elfogad-
tatott.

Most még az igazgató választmánynak van egy indítványa. Kérem azt is meghallgatni.

Horváth Sándor titkár: T. közgyűlés!

Az igazgató választmány megbízásából egy oly indítványt van szerencsém előterjeszteni, melyet a t. közgyűlés bizonyára egyhangulag el fog fogadni.

Mint méltóztatnak tudni, egyesületünknek az alapító és rendes tagokon kívül tiszteletbeli tagjai is vannak. Ily tiszteletbeli tagokká az egyesület oly férfiakat szokott választani, a kik az erdőszet körül kiváló érdemeket szereztek. E jogával egyesületünk már 15 éve nem élt; most azonban, midőn erdőgazdasági viszonyaink a legörvendetesebb javulásnak indultak, midőn napról-napra oly intézkedéseket és alkotásokat van alkalmunk üdvözölni, melyek az erdőszet jövője iránt a legjobb reményekre jogosítanak, az igazgató választmány nézete szerint mulasztást követne el az egyesület, ha azon férfiú iránt, kinek ezen örvendetes fordulat előidézésében igen nagy része van, tiszteletének és elismerésének kifejezést nem adna. E férfiú b. Kemény Gábor földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister úr. (Éljenzés.) Az igazgató választmány tehát azt indítványozza, hogy az egyesület őt az erdőtörvény bölcs végrehajtása és az államerdőszet kezelésének okszerű szervezése körül kifejtett munkássága és általában az erdőszet terén szerzett kiváló érdemei elismeréséül, tiszteletbeli tagjává válaszsza. (Élénk eljenzés és helyeslés.)

Farkas Pál: T. közgyűlés! Ugy hiszem, hogy az elmondottak tagtársainknak osztatlan helyeslésével találkoznak;

ezért azt ajánlom, hogy az előterjesztett indítványt egyhangulag fogadjuk el. (Helyeslés.)

Elnök: Az indítványt a tisztelt közgyűlés egyhangulag elfogadván, ő excellentiája az egyesület tiszteletbeli tagjává választatik. (Helyeslés és eljenzés.) Választásunk egy kisebb küldöttség által fog ő excellentiájának tudomására juttatni, melynek vezetésével, azt hiszem, az elnökséget méltóztatnak megbizni. A küldöttség tagja az elnök és első alelnökön kívül talán Bothó Imre uradalmi főerdőmester, Vanke Sándor erdőmester Rónai Antal főerdőtanácsos és Hoffmann Sándor közalapítványi főerdőtanácsos urak lehetnének. (Helyeslés.)

VII. Elnök: Most visszatérhetünk a függőben hagyott ügyek tárgyalására. Ha az ülés elején kiküldött bizottságok jelentéseikkel készen vannak, kérem azokat előterjeszteni.

Fekete Lajos: Az 1880. évi számadások és az 1882. évi költségvetés megvizsgálására kiküldött bizottság nevében a következő jelentést van szerencsém előterjeszteni.

Az 1880. évi pénztári naplónak, az alapítványi kamatok, tagsági évdíjak és előfizetések nyilvántartási könyveinek, végre a számadás rovatkönyvének összehasonlítása szerint az egyesület pénztárának

1880. évi összes bevétele	28.493	frt	02	kr.
1880. évi összes kiadása	24.710	„	69	„
az 1881. évre átjött maradvány tehát	3.782	frt	33	kr.

A kiadásokra szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy azokból 14.805 frt 42 kr értékű papírok vásárlására használtatott fel.

Az alaptőke összege az 1880. év végével	124.358	frt	29	kr
volt. Miután pedig az 1879. év végével a tőkevagyon	94.334	„	54	krt
tett ki, a vagyon-szaporodás	30.023	frt	75	kr.

A számadásnak megvizsgálása alkalmával szerzett meggyőződésünk alapján a számadó részére a felmentvényt megadni kérjük.

Tapasztaltatván azonban, hogy a számadásokban nagyobb összegekre menő oly tagsági díj-hátralékok is vannak nyilvántartásban, melyeknek nagy része időközben elhalt, elköltözött, vagy teljesen elszegényedett egyesületi tagok régibb tagsági díj-tartozásaiból ered: megbizandónak vélnök a választmányt, miszerint ezen hátralékokat tételenként behajthatóságuk tekintetében megvizsgálva, a behajthatók behajtása iránt a szükséges intézkedéseket megtegyve, a be nem hajtható összegeket pedig a nyilvántartásból törültesse.

Egyuttal van szerencsénk a tisztelt választmány megbizásához képest beterjeszteni az 1882. év költségvetésének tervezetét, melynek tételei lehető figyelemmel az eddigi tapasztalatokra és egyesületünk irodalmi munkásságának fejlesztésére állapították meg, minélfogva azt elfogadásra ajánljuk.

Budapesten, 1881. év decemberhó 18-án.

Fekete Lajos,

bizottsági elnök.

Belházy Emil,

bizotts. tag.

Prokopovits Lajos,

bizotts. tag.

Elnök: E szerint számadónak az 1880. évi számadásokra vonatkozólag a felmentés megadatik. (Helyeslés.)

A bizottság ezenkívül azt javasolja, hogy az igazgató választmány bizassék meg egyfelől a könyvekben nyilvántartott hátralékok behajtásával, másfelől a behajthatlan összegek leírásával. A mi a javaslat első részét illeti, van szerencsém jelenteni, hogy a hátralékok behajtása iránt a szükséges lépések már eddig is megtétettek s részben folyamatban vannak. Erre nézve tehát határozatot hozni nem szükséges.

A mi az indítvány másik részét illeti, méltóztassanak megbizni a választmányt, hogy a mennyiben a hátralékok

közül egyes tételek behajthatlanoknak bizonyulnának, azok leírásáról gondoskodjék s eljárásáról annak idejében a közgyűlés elé jelentést terjeszzen. (Helyeslés.)

A bizottság végül elfogadásra ajánlja az 1882. évi költségvetést. Mielőtt erre vonatkozólag a tisztelt közgyűlés határozná, czélszerű volna talán, ha a tervezet tételenként felolvastatnék. (Helyeslés.)

Horváth Sándor titkár olvassa a költségvetést, (lásd „Erd. Lapok“ 1881. évi 787. lapját), melynek minden egyes bevételi és kiadási tétele elfogadtatott.

VIII. Illés Nándor: Van szerencsém a szavazatszedő bizottság nevében jelenteni, hogy a megejtett választás alkalmával összesen 53 szavazat adatott be*), s ezeknek összeállításából kitűnt, hogy az országos erdészeti egyesület igazgató választmányába mostantól kezdve három év tartamára a következő egyesületi tagok választottak meg:

Elnöknek: Tisza Lajos ő exja (53 szavazattal); első alelnöknek: Bedő Albert, országos főerdőmester (53 sz.); másod alelnöknek: gróf Bánffy Béla földbirtokos (53 szavaz.); választmányi tagoknak: gróf Andrássy Gyula ő exja (52 sz.), Balás Vincze, m. kir. főerdész (53 sz.), Belházy Emil, kir. főerdőfelügyelő (52 sz.), Bikkal Nándor, m. kir. erdőigazgató (38 sz.), Bothó Imre, urad. főerdőmester (52 sz.), gróf Degenfeld Imre, földbirtokos (53 sz.), Divald Adolf, erdőtanácsos (40 sz.), Eleőd Josa, üveggyáros (53 sz.), Fekete Lajos, m. kir. erdőtanácsos (53 sz.), Garlathy Kálmán, kir. erdőfelügyelő (46 sz.), Ghyczy Emil, földbirtokos (53 sz.), Hoffmann Sándor, magy. kir. közalapítványi főerdőtanácsos (53 sz.),

*) A gyűlésen jelenvolt azon új tagok, kik az egyesületbe a december 17-én tartott választmányi ülésen vétettek fel, s kikre nézve kimondatott, hogy a tagsági jogok és kötelezettségek 1882. január 1-ével veszik kezdetüket, a szavazásban nem vettek részt.

Hómann Bálint, tiszttartó (51 sz.), Illés Nándor, kir. főerdőtanácsos (53 sz.), Kallina Károly, m. kir. erdőmester (52 sz.), gróf Károlyi Tibor, földbirtokos (51 sz.), gróf Khuen Héderváry Károly, földbirtokos (49 sz.), Lónyay Gábor, földbirtokos (52 sz.), Luczenbacher Pál, fakereskedő (52 sz.), Máday Izidor, földmivelési minist. osztálytanácsos (44 sz.), Nagy György, magy. kir. jószágigazgató (46 sz.), Rónai Antal, magy. kir. főerdőtanácsos (52 sz.), Rutska Tivadar, kir. főerdőfelügyelő (52 sz.), Scholcz Rezső, m. kir. erdőigazgató (49 sz.), Sóltz Gyula, m. kir. erdőtanácsos (52 sz.), gróf Széchenyi Pál, földbirtokos (43 sz.), Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő (51 sz.), Szécsi Zsigmond, magy. kir. erdőakadémiai tanár (49 sz.), Tisza László, földbirtokos (52 sz.), Vanke Sándor, primási erdőmester (52 sz.). (Hosszan tartó általános éljenzés.)

IX. A választás eredményének kihirdetése után Krivácsy Elek, az összes jelenlévők nevében, elismerését nyilvánítja a lelépő választmány iránt azon odaadó munkásságért, melyet a letelt három év alatt kifejtett; kéri egyuttal a közgyűlést, hogy Elnök ő excellentiájának jegyzőkönyvileg fejezze ki köszönetét azon buzgó tevékenységért, melyet egyesületünk törekvéseinek sikerre vezetése érdekében kifejtett, s azon bölcs vezetésért, mely alatt az országos erdészeti egyesület az anyagi fejlődés terén is oly örvendetes virágzásnak indult, minőnek talán egy hazai egyesület sem örvend. (Élénk helyeslés.) Az új választmányhoz intézve szavait, reményét fejezi ki, hogy egyesületünk ezután is fokozatosan erősödni fog s működése alatt mindinkább meg közelíti azt a célt, melyet a magyar erdészet hívei elérni törekesznek. Kívánja, hogy az igazgató választmány tagjait s ennek élén Elnök ő excellentiáját a közügy és az erdészet javára az isten sokáig éltesse. (Élénk éljenzés.)

Elnök ő exja melegen köszöni a közgyűlés elismerését, melylyel a lelépő választmány szerény, de jó akaratu munkálkodását jutalmazza; egyuttal saját és az új igazgató választmány nevében igéri, hogy az országos erdészeti egyesület ügyét továbbra is szívükön viselik, s teljes erővel és a legjobb akarattal meg fognak tenni az új megbízatás ideje alatt is mindent, hogy az egyesület nagyfontosságú feladatát a magyar erdészet érdekeinek szolgálatában minden irányban teljesithesse. (Élénk éljenzés.)

Végül az egyesület minden tagját az eddig tanusított buzgalom és érdeklődés megtartására kérvén, kijelenti, hogy a mai tanácskozás tárgysorozata teljesen kimerítettett. A jegyzőkönyv hitelesítésére Rónai Antal és Farkas Pál tagtársakat kérvén fel, az ülést bezárja. — K. m. f.

Hitelesítésül :

Rónai Antal,

alapító tag.

Farkas Pál,

rendes tag.

Tisza Lajos,

elnök.

Horváth Sándor,

titkár.

Titkári jelentés az Országos Erdészeti-Egyesület 1881. évi rendes közgyűlésén.

Előadta : Horváth Sándor.

Tisztelt közgyűlés! Azok után, a miket mélyen tiszt. elnökünk Ő Excja egyesületünk törekvéseiről s tevékenységéről elmondani méltóztatott, az én szerény jelentésem majdnem kizárólag azon intézkedések ismertetésére fog szoritkozni, melyek igazgató választmányunk megelőző 15 havi munkálkodásának főbb mozmozanatait képezik. Ezek közül mindenekelőtt azon választmányi határozatokat volna kötelességem felemlíteni, melyek mult évi közgyűlésünk több réndbeli megbizásával egyenes összefüggésben állanak. Engedje meg azonban a tisztelt köz-